

การทดลองที่ 9

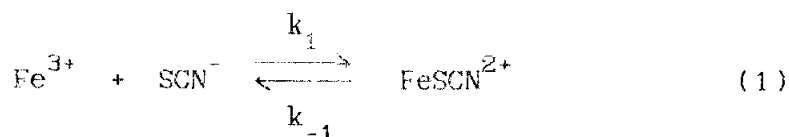
จลนพลศาสตร์ของปฏิกิริยาการเกิด เฟอร์ริกไทโอไซยาเนต โดยวิธีสตอปโฟลว์

จุดประสงค์

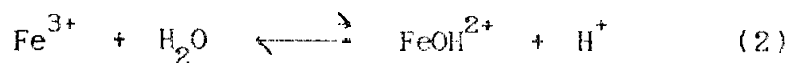
1. เพื่อศึกษาปฏิกิริยาของเฟอร์ริกไทโอไซยาเนตในสารละลายกรด โดยวิธีสตอปโฟลว์

ทฤษฎี

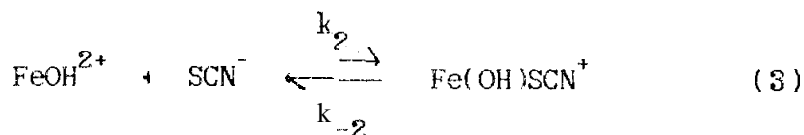
กลไกของปฏิกิริยาเฟอร์ริกไทโอไซยาเนตในสารละลายกรดเป็นดังนี้

$$K_d = \frac{[\text{Fe}^{3+}][\text{SCN}^-]}{[\text{FeSCN}^{2+}]}$$

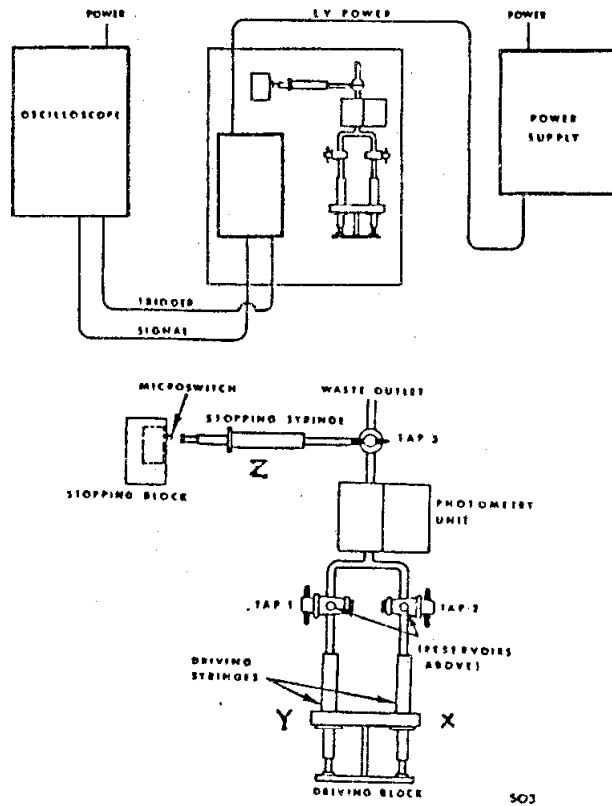

$$K_h = \frac{[\text{FeOH}^{2+}][\text{H}^+]}{[\text{Fe}^{3+}]}$$

เราจะติดตามการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนของไทโอไซยาเนต โดยใช้วิธีสตอปโฟลว์ (stopped-flow method) สารละลาย Fe(OH)SCN^+ และ FeSCN^{2+} ดูดกลืนคลื่นแสงที่

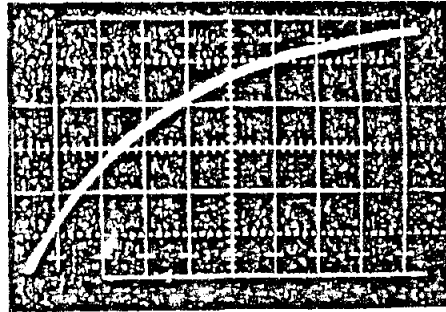
ความยาวคลื่น 460 นาโนเมตร ซึ่งที่ความยาวคลื่นนี้ ค่าการดูดกลืนแสงโมลาร์ (molar absorption) ของ FeSCN^{2+} มีค่า 5×10^3 โมลาร์. เซนติเมตร⁻¹ รูปที่ 9.1 แสดงส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องสตอปโฟลว์ที่ใช้ในการทดลองนี้

รูปที่ 9.1 ส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องสตอปโฟลว์

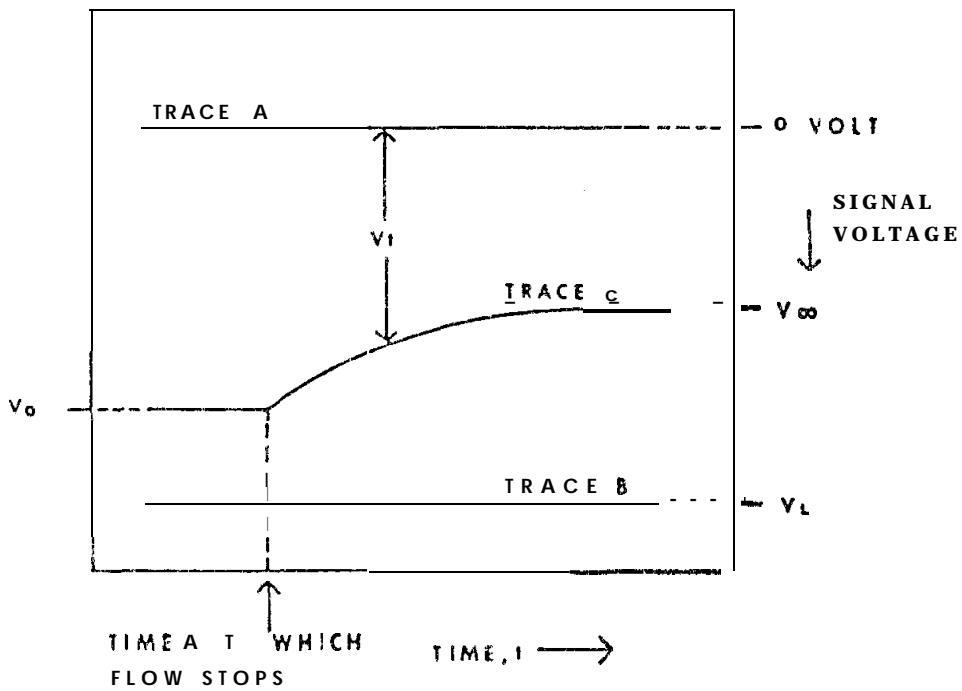
สารที่เข้าทำปฏิกิริยาสองชนิดจะถูกเติมลงไปในเข็มฉีดยา X และ Y ที่มีปริมาตรเท่ากัน ในการบรรจุสารลงไปนั้น จะต้องพยายามไล่อากาศออกจากเข็มฉีดยาทั้งสองให้หมด เริ่มทำปฏิกิริยาโดยฉีดให้สารในเข็มฉีดยาทั้งสองไหลอย่างรวดเร็วมายังบริเวณผสม (Mixer) แล้วไหลผ่านเลย์ไวด์ในเข็มฉีดยา Z ให้ถอยไปกอดปุ่มสัญญาณซึ่งมีหน้าที่สั่งให้การสังเกตปฏิกิริยาที่จุดสังเกต (observation point) เริ่มทำงาน สัญญาณจากเซลล์แสง (photo cell) จะส่งผ่านไปยังหน่วยควบคุม (control unit) และผ่านไปยังออสซิลโลสโคป (oscilloscope) เพื่อบันทึกผลต่อไป

โดยที่ปฏิกิริยาเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถบันทึกผลได้ทัน เราจะใช้กล้องชนิดพิเศษถ่ายภาพสัญญาณที่เกิดขึ้นบนจอของออสซิลโลสโคป ดังรูปที่ 9.2

รูปที่ 9.2 ภาพถ่ายสัญญาณที่เกิดขึ้นบนจอออสซิลโลสโคป

จากภาพถ่ายนี้เอง เราจะหาค่าคงที่อัตราเร็วปฏิกิริยาได้ ดังตัวอย่างจากรูปที่ 9.3

รูปที่ 9.3 รูปแสดงตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการหาค่าคงที่อัตราเร็วปฏิกิริยา

จากรูปที่ 9.3 ถ้าปฏิกิริยาที่เราากำลังศึกษาอยู่เป็นปฏิกิริยาอันดับหนึ่ง หรือ อันดับ
หนึ่งเทียม จะมีความสัมพันธ์ว่า

$$\log \frac{(V_0 - V_t)}{(V_0 - V_\infty)} = kt \quad (4)$$

เขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\log \frac{(V_0 - V_t)}{(V_0 - V_\infty)}$ และ t จะได้กราฟที่มีความ
ชันเท่ากับ k ซึ่งก็คือ ค่าคงที่อัตราเร็วปฏิกิริยานั่นเอง

อุปกรณ์และสารเคมี

ขวดวัดปริมาตรขนาด 1000 ลบ.ซม.

บีกเกอร์ขนาด 250 และ 100 ลบ.ซม.

ปิเปตขนาด 25 ลบ.ซม.

กรดเพอร์คลอริก (perchloloric acid (HClO_4))

เพอร์ริกแอมโมเนียมซัลเฟต (ferric ammonium sulphate ($\text{Fe}(\text{NH}_4)\text{SO}_4$))

โพแทสเซียมไทโอไซยาเนต (potassium thiocyanate (KSCN))

โซเดียมเพอร์คลอเรต (sodium perchlorate (NaClO_4))

เครื่องมือสตอปโฟลว์ชนิด SF 1 B (stopped-flow spectrometer Type SF
-1 B) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนทำหน้าที่ผสม ส่วนให้พลังงาน และส่วนการ
บันทึกข้อมูล

วิธีการทดลอง

จากสารเคมีที่กล่าวข้างต้น เตรียมสารละลายต่อไปนี้

A : HClO_4 1.00 โมลาร์

ใช้ 167 กรัม HClO_4 ที่มีความเข้มข้น 60 เปอร์เซ็นต์ (w/w)

ใส่ในขวดปริมาตรขนาด 1000 ลบ.ซม. จากนั้นทำ

ปริมาณให้เป็น 1000 ลบ.ซม. ด้วยน้ำกลั่น

B : Fe^{3+} 0.10 โมลาร์ ใน 0.20 โมลาร์ของ HClO_4

เตรียมได้โดยละลาย $\text{Fe}(\text{NH}_4)\text{SO}_4$ 48.2 กรัม ในสารละลาย A
200 ลบ.ซม. จากนั้นทำให้ปริมาตรเป็น 1000 ลบ.ซม. ในขวด
ปริมาตรโดยใช้น้ำกลั่น

C : CNS^- 1.00×10^{-2} โมลาร์

เตรียมได้โดยใช้โพแทสเซียมไทโอไซลเพต 0.972 กรัม ใส่ในขวด
ปริมาตร 1000 ลบ.ซม. จากนั้นทำให้ปริมาตรเป็น 1000 ลบ.ซม.
โดยน้ำกลั่น

D : NaClO_4 1.00 โมลาร์

เตรียมโดยละลาย NaClO_4 140.5 กรัม ในขวดปริมาตรขนาด
1000 ลบ.ซม. โดยใช้น้ำกลั่นเป็นตัวทำละลาย

จากสารละลาย A B C และ D เตรียมสารละลาย x และ y ซึ่งจะใช้ใน
การทดลอง ตามตาราง

สารละลาย	A (ลบ. ซม.)	B (ลบ. ซม.)	C (ลบ. ซม.)	D (ลบ. ซม.)
X1	0.0	25.0	0.0	95.0
X2	5.0	25.0	0.0	90.0
x3	10.0	25.0	0.0	85.0
x4	25.0	25.0	0.0	70.0
X5	50.0	25.0	0.0	45.0
Y	0.0	20.0	25.0	100.0

ปริมาตรรวมของสารละลายในตาราง จะทำให้เป็น 250 ลบ.ซม.
โดยใช้ขวดปริมาตร

ใช้แผ่นกรองแสง (filter) สีน้ำเงิน เพื่อเลือกความยาวคลื่นในการติดตามการเกิดสารประกอบเชิงซ้อนที่มีสีแดง ซึ่งเกิดจากการผสมสาร x และ y เข้าด้วยกัน โดยเหตุที่ $[Fe^{3+}] \gg [CNS^-]$ เราจึงอนุมานให้ปฏิกิริยานี้มีอันดับหนึ่งเทียม

การวิเคราะห์ผลและการการคำนวณ

จากการทดลองพบว่า ค่าคงที่อัตราเร็วปฏิกิริยาที่สังเกตได้คือ k_0 จะแปรผันตาม $[H^+]$ ซึ่งเนื่องจากเราติดตามการเกิด $FeSCN^{2+}$ และ $Fe(OH)SCN^+$ ในขณะเดียวกัน ความเข้มข้นของ $FeOH^{2+}$ ซึ่งเป็นสารที่ว่องไวปฏิกิริยามากกว่า Fe^{3+} จะลดลงเมื่อ $[H^+]$ เพิ่มขึ้น จากการศึกษพบว่า

$$k_0 = \frac{k_1[Fe^{3+}] + k_{-1} + k_2K_h(K_d + [Fe^{3+}])}{[H^+]} \quad (5)$$

ดังนั้น ถ้าเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง k_0 กับ $1/[H^+]$ จะได้กราฟเส้นตรง ซึ่งจะหาค่า k_1 , k_{-1} และ k_2 ได้

$$\text{โดยที่ } K_d = k_{-1}/k_1 = 6.9 \times 10^{-3} \text{ โมลาร์}$$

ที่ 25 องศาเซลเซียส และค่าความแรงเชิงไอออนเป็น 0.4

$$K_h = 2.05 \times 10^{-3} \text{ โมลาร์ ในสถานะเดียวกัน}$$

แบบรายงานข้อมูลการทดลองที่ 9
 จลนพลศาสตร์ของปฏิกิริยาการเกิดเพอร์ริกไทโอโซยาเนต โดยวิธีสโตยป์เฟลว์

ชื่อนักศึกษา รหัสประจำตัว

ชื่อผู้ร่วมงาน 1. รหัสประจำตัว

 2. รหัสประจำตัว

กลุ่มที่ ตอนที่

วันที่ทำการทดลอง

อุณหภูมิห้อง °C

อุณหภูมิสารละลายที่ทำปฏิกิริยา °C

การทดลองที่	k_{obs} (วินาที ⁻¹)
1	
2	
3	
4	
5	

แบบรายงานข้อมูลการทดลองที่ 9
 จลนพลศาสตร์ของปฏิกิริยาการเกิดเพอร์ริกไทโอไซยาเนต โดยวิธีสตอปโฟลว์

ชื่อนักศึกษา รหัสประจำตัว

ชื่อผู้ร่วมงาน 1. รหัสประจำตัว

 2. รหัสประจำตัว

กลุ่มที่ ตอนที่

วันที่ทำการทดลอง

อุณหภูมิห้อง °C

อุณหภูมิสารละลายที่ทำปฏิกิริยา °C

การทดลองที่	k_{obs} (วินาที ⁻¹)
1	
2	
3	
4	
5	